

Det första Medelpadsgodtemplarnas Midvintering.

När vederbörande i distriktsledningen beslutade att anordna ett Medelpadsgodtemplarnas Midvintering, kunde man väl knappast ha hyst så särdeles stora förväntningar i fråga om tillslutning. Att anordna en kulturell afton under en så allvarlig benämning som Midvintering, var ju visserligen riskabelt. Vederbörande borde kanske ur publiksynpunkt ha givit tillställningen ett allmännare namn, t. ex. soaré, aftonunderhållning eller en annan lika utsliten benämning. Men här gällde det att skapa något nytt, något värdefullt, något bärande, som kunde stå sig i kommande tider. Godtemplarorden kan icke längre stå och trampa i gamla nötta hjulspår. Den måste även i vårt distrikt skapa fram något som till sitt väsen avviker från de gamla formerna. Och då blev det Medelpadsgodtemplarnas Midvintering.

Och så vart det Medelpadsgodtemplarnas Midvintering i dagarna två. Mera vågade bestyrelsen sig inte på.

Det hela måste dock betraktas som ett försök. Det var flera saker vederbörande inte var säkra på. Dels visste man inte riktigt vad som i föredragsform var det mest nödvändiga just nu (att fria till publikens bevågenhet beträffande vad »som slår an» kunde inte bli fråga om), dels vågade man sig icke på mera än två instruktionsföreläsningar och två föredrag, dels var man inte riktigt säker på om tiden var den lämpligaste. Därjämte var man heller inte övertygad om att en lekkurs i denna snedvridna nöjestid kunde lyckas.

Men det gick över förväntan. Detta blev särskilt förhållandet med

lekkursen,

som hölls lördagen den 25 febr.

Det var en verklig glädje för en gammal lektentusiast att få konstatera den mycket stora tillslutningen till denna del av midvinteringet. Deltagareantalet uppgick till något över etthundra. Flera kunde inte med fördel tagas emot.

De flesta deltog också med liv och lust i lekarna. Även om det i något fall gick något benigt, så var man i alla fall med på noterna. Och åtskilliga »framsteg» gjordes, det var då säkert. »Inte kan jag ryskepolska, inte kan jag dansa menuett», »Ute i vår hage» och många andra lekar hann man gå igenom de hastigt flyende timmarna.

Men vi kanske borde skildra äventyret i dess skeende form. Ansvaret för denna del av tinget hade lagts i br Fridolf Perssons säkra hand. Det blev sålunda han som fick hälsa deltagarna välkomna.

Unisont sjöngs sången Ut till lek...

Och så kom vår ordenssyster, D. I. U. i Hälsinglands norra, lär. Emma Smedberg fram till katedern och gav i ett välformat anförande belägg för lekens betydelse, föregånget av en historisk-kulturell överblick av folkvisans och lekens uppkomst och utbredning genom tiderna. Det var intressant och gav den rätta reliefen till »aftonens föreställning».

Och så gjorde man det så lekfullt som möjligt, såsom det redan blivit antytt. Vi förstod, att det vart påfrestande för en så gammal lektentusiast som str Carola Persson — för första gången på lekkurs efter sin två års långa sjukdom — att själv inte få vara med i ringen.

Str D. O. hade gjort upp en lång önskelista på nya sånger, som man skulle öva in. Åtskilliga av dessa sjöngos unisont. Vår nya sångbok har verkligen många vackra sånger att bjuda på.

Kvällen gick alltför fort, det var deltagarna säkert ense om. De gå nu bara och väntar på när det blir en ny liknande kurs.

Till sist kan nämnas, att ett trettioalloger hade sänt deltagare, bl. a. från Ånge, Stöde, Söråker, Maj, Klingsta,

Nyvik, Fjäl, Vivstavarv, Matfors, Juniskär, Essvik. Logen Folkets lycka var repr. med icke mindre än fem medl., vilket var duktigt. Logen Fredsförbundet var knappast sämre.

Ungdomslogerna i Selånger och Söråker voro i »gästboken» antecknade för var sin representant.

Givetvis var Sundsvallslogerna och närliggande loger talrikast representerade, vilket var riktigt. För att nu inte nämna S. G. U., som här var hemma på mammas gata. Leken är ju en av S. G. U:s »starka sidor». Eller hur?

Ordenskonferensen

på söndagen f. m. fick inte den tillslutning av Sundsvallsgodtemplare och från närliggande loger, som bestyrelsen hade räknat med, då denna del av tinget utfördes under konventionella former. Detta till trots, så var mötet både stämmningsfullt och givande.

Vederbörande hade heller inte räknat fel på »ämnen». Båda voro aktuella. Första instruktionsföreläsningen, den om godtemplarordens organisation och uppgift, borde ha åhörts av de unga godtemplarna.

Var föreläsningarna aktuella och värdefulla, så var det till stor del föreläsarens förtjänst. Vår v. O. T. br Birger Bergling — som nu var här för första gången — visade sig vara en synnerligen god instruktör, och det torde endast råda en mening om hans medverkan här: vad han gav var verkligt intressant och givande.

Den andra föreläsningen handlade om medlemsvård — ett ämne som alltid tycks vara aktuellt.

Men låtom oss ge en hastig skildring av ordenskonferensens förlopp.

Denna öppnades av D. T. br N. O. Englund, som sedan sången n:o 37 sjungits, framhöll de svårigheter vårt distrikt f. n. har att kämpa med. Medelpad har tidigare under en lång följd av år räk-

nats till de bästa distrikten, både i fråga om antalet medlemmar som arbetets beskaffenhet. Detta gör att vi i svåra tider ha något svårt med att hålla det hela uppe. D. T. framförde en hälsning från C. T.

Så sjöngs n:o 68 unisont. Och därefter blev det v. O. T:s tur att hålla sin första instruktion om Godtemplarordens org. och uppgift.

För att göra det hela mera intressant, metodiskt och belysande, företog instruktören helt enkelt en intagning av en ny medlem. Och så fingo konferensdeltagarna vara med om den nye medlemmens utbildning i grundlogen. I det här fallet visade det sig att denne fann »det broderliga hemmet» — som ibland endast är läpparnas bekännelse — inom logens hägn. Horisonten vidgades. Och det visade sig ligga åtskilligt med sanning i talet om »Den som är trogen i det lilla, kan bli trogen i det stora», ty den nye medlemmen fick vara med om att få komma in i kretslogen.

För att bli medlem av kretslogen kräva vi större ansvar; *direkt avgörelse*, som instruktören uttryckte sig. Kretslogens uppgift är att ge första hjälpen. Den skall hjälpa svaga loger. Genom kretslogen skall samhörigheten mellan logerna och medlemmarna stärkas.

Så kommer man till distriktlogen.

Horisonten vidgas. Här talar man om hela provinsens angelägenheter i godtemplaravseende. Vi känna oss som medborgare av ett län eller provins.

Vi skall inte uppehålla oss vid vad som mötte den som första gången kom med på ett distriktlogemöte. Det skulle föra oss för långt.

I Storlogen äga vi den lagstiftande institutionen. Den är även vår domarekår. På storlogemötena möta landets alla distriktloger genom på demokratiskt sätt valda ombud. De välja storlogens tjänstemän.

Här kom v. O. T. in på ett delikat kapitel om olika intressen och om »olika atmosfärer», om minoritetens rätt och om ett respekterande av varandras åsikter. Här hade nog mer än en velat ha diskussion, men D. T. hade läst »munkorgslagen». Och då så...

Det bör för tydlighetens skull antecknas att v. O. T. med skärpa framhöll att lagen måste respekteras. Avgörandet ligger hos majoriteten.

Till sist berördes vår Ordens högsta grad och om Storlogernas organisationsmässiga ställning till I. S. L.

Därefter lämnades tillfälle för diskussion. Endast ett par inlägg i densamma gjordes. Br O. V. Bengtsson berörde

kretslogernas betydelse, och br Axel Nor-din varnade för isolering nykterhetsfö-lket emellan.

Och så blev det rast.

Och så blev det åter början. Denna gång talade v. O. T. om medlemsvård för första gången i sitt liv.

Ja, det var bestyrelsen som hade givit föreläsningen rubriken medlemsvård. »Medlemsfostran», var enligt tal:s mening mera passande.

Den tiden, då det gick flera in i loger-na än ut, då kunde man ha råd till med-lemsförluster. Och dessa medlemsfluk-tationer belystes siffermässigt. Det be-kom godtemplarorden ingenting om man förlorade några tusen medlemmar, då man vissa år kunde räkna med 5 upp till 15 tusentalet i ökning av medlemsstoc-ken.

Annat ljud blev det i pipan när de ut-gåendes antal blev större än »ingångar-na». Och när detta upprepades år från år, då gav detta anledning till funderin-gar.

Det fanns två vägar att beträda, då man såg medlemsskarorna minska. Den ena var att vinna nya medlemmar, och den andra att söka behålla dem man redan fått.

Vill man vara uppriktigt så har man i det förra fallet icke tillräckligt »utnytt-jat» sin bekantskapskrets. Den saken försumma vi.

Tal. gav sedan en del praktiska vinkar för att kunna fostra de nya medlemmar-na, så att de komma att trivas i logen. Logemötena äro A och O, där skall vi lära oss att bli godtemplare. Det är en väldig skillnad på mötenas atmosfär. Det beror på medlemmarna själva hurudana mötena bli.

Det personliga föredömet är en viktig sak.

Arbetets fördelning är en betydelsefull faktor. Det är sant, att »Karlsson» gör det bra. Men han kan få för mycket av arbete. Han blir tröttkörd. Han stan-nar hemma från logemötet. Och så står man där, ty »Karlsson» har försummat se till att andra medlemmar fostrats för olika uppdrag, »som kan ta vid». Och det blir oftast också så, att när »Karls-son» gör allt arbete inom logen, så blir de andra slöa och likgiltiga. De känna inte arbetets och den egna insatsens vär-me. Vi ha så många uppgifter i vårt ar-bete, så att det behöver inte bli så många som behöva vara passiva.

Ja, detta var i mycket »fri översätt-nin» några av de uppslag, som fördes fram i det synnerligen intressanta före-draget.

Även nu blev det tillfälle till diskussion.

Den öppnades av br Yngve Åström, som rek. logerna att bilda s. k. ungdoms-råd, vars uppgift skulle vara att ta hand om ungdomen i logerna och få dem med i arbete.

Br Erik Olsson (D. V. I.) underströk till alla delar vad v. O. T. anfört i sitt föredrag. Skisserade några olika sätt för medlemsvårdning. Han kallade dem för organiserad medlemsvårdning. S. G. U.-avd. hade anordnat en budkavletäv-ling och på detta sätt fått många nya medlemmar till logen Vivan. Husagita-tion hade utförts med mycket gott resul-tat. — Man skall inte sätta de nya med-lemmarna till utförandet av arbetsupp-gifter, med mindre än att en äldre med-lem »håller i tömmarna», varmed också sambandet med traditionen är bevarad.

D. T.: Vi ha på många håll försummat rekryteringen. Vårt arbete har förflac-kats. Kanske detta berott på bristande kännedom om vår egentliga uppgift, men de äldre medlemmarna måste tillrättläg-ga vad som brister. — Betonade vikten av väl utförda intagningar. Speciella intagningsmöten bör hållas. — Lämpliga L. U., som kan sin uppgift. Medlemmar, som restera med sina avgifter, måste be-sökas. — Då medlemmarna flytta till an-nan ort, bör, om loge där finnes, klare-ringskort uttagas. (Dessa två saker öns-kade D. T. att logerna skulle ventileras.)

Br John Andersson (Rätt och Sanning) önskade att de i instruktionsföreläsningarna framförda synpunkterna skulle del-givas logerna.

Br Erik Olsson framhöll att det cere-moniella arbetets betydelse främst ligger däri, att de i densamma framförda maningarna skola rikta de nya medlemmar-nas tankar på det allvarliga steg de be-träda såsom medlemmar i en godtemplar-loge. Tyvärr har det ofta blivit så att det egentliga fostringsarbetet, detta att fostra medlemmarna till samhällsmedbor-gare, det har blivit en andrahands-sak.

Festkommittéerade!

T O M B O L O R och
B A S A R S A T S E R
beställes fördelaktigt i

Varuhuset NORRLAND

Torgg. 3. Tl. 1768.

Leverantör till de
flesta festerna och
basarerna i distriktet.

Tiil uthyrning finnes flera sorters spel.
gevär m. m.

Det har också visat sig, att det varit svårt att kunna göra oss gällande i samhällslivet, ty vi ha inte sört för återväxten. Men trodde, att den godtemplargeneration, som nu växer fram, skall ge oss de ledande krafter, vi så väl behöva.

Br J. A. Olsson (D. Sk.) betonade viktan av att de rätta personerna väljas till tjänstemän — ung eller gammal kvittar lika! Onödig kritik bör bannlysas.

Br O. V. Bengtsson (Flink och Färdig) talade för en rätt omvårdnad av de unga medlemmar, som övergå från ungdomsloge. De äldre böra stifta de ungas bekantskap redan i ungdomslogen. Sensmoral: besök ungdomslogens möten!

Br Ivar Siönäs (Rätt och Sanning) polemiserade mot br Åström ifråga om vilka medlemmar som böra ta hand om de nya medlemmarna.

Br H. Reitz ansåg att vårt ceremoniella arbete har försämrats.

Sedan br Åström och Siönäs haft ordet för repliker, framförde br O. V. Bengtsson önskemålet om att Medelpadsgodtemplarnas Midvintering göras till en årligen återkommande händelse.

D. T. avtackade konferensdeltagarna och önskade dem välkomna till det offentliga midvinteringet.

Icke utan skäl borde bestyrelsen väntat en mycket stor tillslutning till det

offentliga Midvinteringet,

som gick av stapeln senare på söndagens e. m. Några flera hade säkert fått rum i härbärget. Det var egentligen mest skada för dem själva. Ty vad här bjöds på var både roligt, värdefullt och för en sann godtemplare nödvändiga ting att få reda på.

Vi skola låta deltagarna förtälja hemma i de olika logerna vad som tinget bjöd på. Vi skall därför inte referera, ty det blir en alltför svag återklang av midvinteringsstämningen.

Men några ord måste det i alla fall bli.

Även nu var det D. T. som öppnade tinget, och det sjöngs tingssången n:o 101.

Därpå fingo vi höra vår egen midvinteringssångare, br Gustaf Erikson, som sjöng två visor i folkton av P:son-Berger. Pianoackompanjemang utfördes skickligt av str Elisabeth Pfefferkorn. Vi hoppas på återseende till nästa Midvintering!

Vår ordensbroder, komminister G. Granberg från Alnö, höll ett föredrag om Medelpads diktare.

Denne tolkare av sin hembygds litteratur förstod att göra det roligt och intressant och fängslande. Så att de som tilläventyrs ha inbillat sig att litteraturkrönika nödvändigt måste göras torrt och tråkigt, de fingo sig en ordentlig minnesbeta.

Br Granberg talade om, att d:r E. N. Söderberg, född i Haverö, skrivit en hembygdssång, som blivit tonsatt för både blandad kör som mansröster, men den är inte så känd som den borde vara. Söderberg, som utträttat sitt mesta arbete utanför hembygden, är tidningsman och diktare.

Sedan tal. erinrat om en ny diktarbegåvning i Thyra Frebilius, av vars dikt-konst ett par prov föredrogos, ställdes den frågan: Vad menas med en diktare? Det var d:r Knut Hagberg som fick ge svaret, och det lät så vackert och klangfullt att föreläsaren fick lov att ta det två gånger.

Ett av de trevligaste minnen hade tal. från sin bekantskap med den Sundsvallsfödde Henrik Forsberg, som hade skrivit dikter fulla av skönhet och harmoni.

William Bodingh och Forsberg voro släkt. B. har skrivit många vackra dikter. En bland de vackraste är »Till mor».

75-årig utgav Hans Halfvarsson i

FRIA ORD.

I föregående nummer av denna tidning fingo vi se att man verkligen kan bjuda på god amatörteater.

Det är dock beklagligt att man det oaktat får se en del amatörer spela en del saker, som är absolut förkastligt både för vår egen rörelse och för amatörteaterns egen skull. Signaturen var på besök hos en loge i utkanten av en stad och där skulle efter mötet spelas ett amatörstycke. Tur var det, att detta kom efter mötet, ty annars vet man kanske inte om det ej blivit en moralkaka för den som hade ansvaret för styckets uppsättande. Pjäsen, som för övrigt tillhör det lättare slaget, hade man tillsatt en massa svordomar (dessa finnas ej i rollhäftet) för att göra bättre verkan på publiken. På undertecknad gjorde det emellertid motsatt verkan. Logens L. D. frågade mig om jag ej ansåg stycket vara undermåligt, på vilket man naturligtvis ej kunde svara annat än jakande.

Ungdom, vill ni spela teater, gå då in för att spela något verkligt upphöjande både för eder själva som för den publik ni vänder eder till! Amatörteatern, rätt utförd, är ett led i vårt uppfostringsarbete inom Orden. Gå därför in för goda pjäser och ett gott utförande, så gör ni på samma gång reklam för Ordens arbete.

Tre.

Haverö från Kungl. Boktryckeriet andra delen av verket »Från Ljunga strand och älv».

Andra hembygdens diktare voro Nils August Flodén, Edvin André, Oskar Rydqvist, Valdemar Lindholm. Karl Östman, sågverksskalden, behövde sitt eget föredrag. »Han är värd att komma ihåg medan han lever».

Det andra föredraget hölls av v. O. T. br Birger Bergling. Det hade rubricerats: *Fram för frigörelse!*

Det var sanningar och synpunkter, som varje godtemplare skulle ha nytta av att få höra. Visserligen blir det ingenting nytt för en gammal genompepprad godtemplare, men det hela sågs i en solbelyst dagar, som var välgörande för den pessimistiska ståndaktigheten. Ingen kunde undgå att ta intryck av den värme och den trovisshet, som präglade framställningen.

Tyvärre våga vi inte oss på ett referat av det i alla delar värdefulla föredraget. Vår enkla penna kan inte göra full rättvisa åt innehållet.

Så blev det åter br Gustaf Erikssons uppgift att i några tondikter av Geijer få en sånglig melodisk avslutning av den rikt givande aftonen.

Och så vart det afton, den dagen.

Ett lyckat Midvintering, som vi alla kunna vara stolta för!

Bliv

Kommissionär

för boken

EDV. WÄVRINSKY
CONTRA JOHANITERNÄ

AV
ALFRED KÄMPE

Tillskriv oss om villkor m. m.

Oskar Eklunds Bokförlag
Drottninggatan 55, Stockholm.

Sveriges Rikssjukkassa.

LANDETS STÖRSTA.

Anslut Dig till densamma genom Lokalavdelningen i Sundsvall. Begär upplysningar från dess kassör, hr O. Olsson, Långgatan 43, Sundsvall. Tel. 3440.

Uppbördsmöte andra söndagen i varje månad.

Lokal: *Godtemplarlokalen, Köpmangatan.*

Logerna Ljusningsranden och Riddar Huss jubilerar.

För femtio år sedan kommo två vandrare skogsmän upp till Haverö. Den ene var från Klampenborg och hette Johan Hedin. Båda voro godtemplare.

De hade kommit upp till Haverö för att jämte många andra deltaga i timmerdrivningarna. Den av folkskoll. br Tage Andersson utarbetade historiken gav det historiska sammanhanget och en tids-skildring, som hade sina mörka sidor. Brännvinet flödade fämligen ymnigt.

De två godtemplarne från kusten sökte intressera några av haveröborna att bilda en godtemplarloge. En av dessa, de påverkade, var nuvarande L. D. br N. M. Nyström, Säter. Det blev så. Spec. dep. br J. P. Fröberg från Sundsvall kallades att stifta logen. Hos en Kronstedt på Säter hölls mötet. 22 medlemmar antecknades. Det var den 4 febr. 1883. Av chartermedlemmarna äro nu endast brr Nyström och Berlin med. Mötena höllas varje söndag. Efter ett kvartal hade logen erhållit 48 medl.

Den 1 april 1883 ingick br Jonas Andersson, nu i Vallens framtid, som under de svåra tiderna för logen var synnerligen verksam. Hans namn skymtar fram i alla protokoll från den tiden. Han har utfört en godtemplargärning som sent skall glömmas.

Vi skola inte nu fördjupa oss i logen Ljusningsrandens historia, så intressant det än skulle vara.

Logen höll sitt jubileumsmöte den 12 febr.

Högtidsmötet öppnades av logens ordf., som inbjöd D. T. br N. O. Englund att leda mötet i fortsättningen.

Det anmäldes att många av logens Vallens framtids medlemmar hade infunnit sig till mötet. Även logen Nyborg var bra representerad. Senare kom många medlemmar från logen Pingstliljan.

En stråkkvartett utförde på ett utmärkt sätt ett musikstycke, varefter ungdomslogen erhöi företräde. Denna hade sänt en deputation till logen, som överbringade en hyllning på bemärkelsedagen samt överlämnade blommor.

Br Ivan Lindgren föredrog en hyllningsdikt, som egentligen var skriven till logens 40-årsjubileum.

D. T. br Englund höll högtidstalet.

Till två ordensmedlemmar överlämnades genom D. T. storlogens femtioårsdiplom. Det var brr N. M. Nyström, logens mångårige L. D., och Jonas Andersson (logen Vallens framtid).

Till br Mats Berlin och str Brita Berlin (den förre närvarande å mötet) överlämnades blommor, såsom en erkänsla för ett mångårigt, banbrytande arbete i Ordens tjänst.

Slutligen erhöi str Anna Säterberg och br Helmer Jonsson 25-årsdiplom.

Br Nyström framförde sitt tack för den visade hedersbetygelsen.

Från br Helmer Jonsson hade till mötet anlant ett brev, som upplästes. Denne ville särskilt framhålla den gärning br Nyström utfört under de gångna tiderna samt manade de unga till fortsatt kamp.

I en längre skildring lämnade br Tage Andersson en redogörelse för logens tillkomst, de första årens arbete, logens fortsatta kamp för tillvaron, striden mot lönnkrogarna, medlemsstatistik etc. Historiken var synnerligen intressant och vore värd att tryckas.

Vid flera tillfällen under mötets gång medverkade stråkkvartetten med musik.

D. T. framförde distriktslogens hyllning till den jubilerande logen.

— — —

Till sitt femtioårsjubileum, som högtidlighöi den 19 febr., hade logen 384 Riddar Huss i Johannisberg inbjudit br Gustaf Nilsson, nu bosatt i Borås, som under många år tidigare hade tillhört logen och där nedlagt ett ovanligt duktigt arbete. Det var en allmän önskan bland logens äldre medlemmar att åter få se honom som logens gäst på sin högtidsdag.

Br Nilsson hade också trotsat den långa resefärdens strapatser och infunnit sig till mötet. Br E. Tranberg, som öppna-

de högtidsmötet, riktade en varm välkomsthälsning till honom.

Så kunna vi lämna ett kort referat över det verkligt högtidliga och gedigna mötet, som pågick i bortåt 7 timmar.

D. T. br N. O. Englund inbjöds att leda mötet, varefter reception företogs. Icke mindre än 14 nya medlemmar tillfördes logen.

Till åtta av logens medl. överlämnades storlogens 25-årsdiplom. Dessa voro: strr Märta Persson, Anna Vikström, brr Axel Forslund, Emil Norberg, Verner Lindqvist, Edvin Tranberg, Gideon Bergman och Lars A. Persson. — Br Tranberg framförde sitt och de övriga diplomtagarnas tack.

Ungdomslogen Riddarblomman uppvaktade genom en deputation. Till denna överlämnades en ordensfana.

I samband med överlämnandet av fanan till ungdomslogen invigdes en dylik ordensfana, som överlämnades till grundlogen. De båda fanorna voro en gåva av br Tranberg. Ett par systrar hade varit behjälpliga med deras förfärdigande.

Därpå följde rast, varunder brr Högerberg och Jonsson medverkade med musik å fiol och piano.

Br Gustaf Nilsson höll högtidstalet. Det hade varit intressant att här kunna få referera det, men utrymmet medger det icke. Det är få sjuttioåringar som kunna fånga intresset för en framställning, som tog över en timma i anspråk. Det var verkligen en överraskning att få höra ett berömande ord om S. G. U., ty i våra bygder äro vi sannerligen inte bortskämda i den vägen.

Efter föredraget följde solosång av str Nora Knutson, ackompanjerad av str Vera Lindqvist, samt deklamation av str Aina Lundqvist.

L. D. br B. Pettersson hade utarbetat en historik, huvudsakligen byggd på logens tillgängliga protokoll och andra handlingar.

Under ordet fritt passade br Tranberg
(Forts. å sid. 6.)

Så ska' vi ha't!

Hos **ENGELFELTS** ska vi ta't!
MÖBLER, MATTOR och GARDINER.

Profiler till jubiléet.

Bernhard Åslund,
L. D. i 356 Gambettas minne, Klångsta.

N. M. Nyström,
L. D. i Ljusningsranden, Kölsillre.

Jonas Andersson,
Logen Vallens framtid.

N. O. Englund.
D. T. — Högtidstalare.

E. Tranberg,
D. R. — Logen Riddar Huss.

Gustav Nilsson.
Gammal Riddar Huss:are.

På 50-årsdagen

som ock på andra bemärkelsedagar uppvaktar Ni
bäst med en **HEDERSGÅVA** från

Hovjuvelerare HALLBERGS

Sundsvall - Tel. 3650.

GODTEMPLARE!

Vid förefallande behov vänd Eder med förtroende till

L. HÜLPHERS

Glasmästeri & Ramfabrik

Köpmang. 17. Sundsvall. Tlf. 4081.

»Härnösand».

Nedanstående loge anhåller om införandet av följande uttalande i I. O. G. T.-Bladet.

Logen 2690 Nytt Ljus i Alby, som ingående diskuterat Storlogens beslut angående ordensmedlemmars rätt att vara ledamot i systembolagsstyrelse, har funnit för sin del beslutet i fråga innebära en stor olycka för ordens fortsatta bestånd och utveckling.

Att gemensamt med spritintressenter inlåta sig på handhavandet av spritaffärer tillkommer väl ändock ej oss ordensmedlemmar. I och med detsamma har ju hela orden förlorat sin sälta och en av dess fastaste hörnstenar har rubbats.

Storlogen har sålunda nu kommit därhän som våra svåraste motståndare alltid eftertraktat, näml. att i gott samförstånd göra sig medansvariga i spritintressets snuskiga trafik. Vi måste därför anse att storlogen fastlåst och försvårat godtemplarordens utveckling samt brutit med de grundsatser som tidigare varit normgivande. Vi beklaga detta frångående av en ärlig princip och nödgas hur osympatiskt det än är, på det skarpaste protestera däremot.

Vi förmoda att allt flera loger uppmärksamma »Härnösands-beslutet» och följa vårt exempel.

Alby den 1 februari 1933.

Hildur Bylander,

L. T.

Oscar Zeidlitz, Wilfrid Larsson.

L. D.

L. S.

(Forts. från sid. 4.)

på att tacka logens systrar för deras arbete med att skaffa logen 100 nya regalior, som nu hade kommit till användning för jubileumsmötet.

Br Bengt Persson framförde logen Fränsta Kämpes lyckönskningar. Br E. E. Sundström, tidigare medlem av logen, berättade några minnen från sin tid. Och L. D. berättade ett par lustiga episoder ur logens historia. Br Lycko Berglund hade från Kristinehamn sänt logen en skriftlig hälsning.

Därefter lämnades ordet till br Gustaf Nilsson, som i ett längre anförande gav några »kulturbilder» från sin långa Hångstatid.

Slutligen hade brr Sundström och M. Persson ordet. D. T. framförde distriktslogens tack och hyllning. Och så var det högtidliga mötet slut.

Från Distriktsrådet.

Årets Distriktlogemöte

blir den 4 och 5 juni. Vi vilja erinra om detta, så att logerna i tid kunna välja ombud och motionera.

I. O. G. T.-Bladet 1932.

Ännu restera en del loger för under 1932 erhållna tidningar. Likvid torde omg. sändas till I. O. G. T.-Bladet, Sundsvall. Postgironummer 77248.

Reformatorn.

Ännu torde inte alla loger ha prenumererat på vårt ordensorgan. Någon tvångsprenumeration från distriktlogens sida blir det inte i år, varför logerna själva måste ordna den saken. Om likvid insändes direkt till Ref. exp., Stockholm, erhålles Reformatorn för kr. 5:—.

Böcker för lekledare.

VI SKA LEKA OCH SJUNGA, av *Inez Mallander*. Pris 3: 60.

SÅNGLEKAR FRÅN NÄÄS, andra samlingen, av *Otto Hellgren*, häft. 2: —, inb. 2: 75.

SÅNGLEKAR FÖR SMÅ BARN, av *Greta Adrian*, pris 1: —.

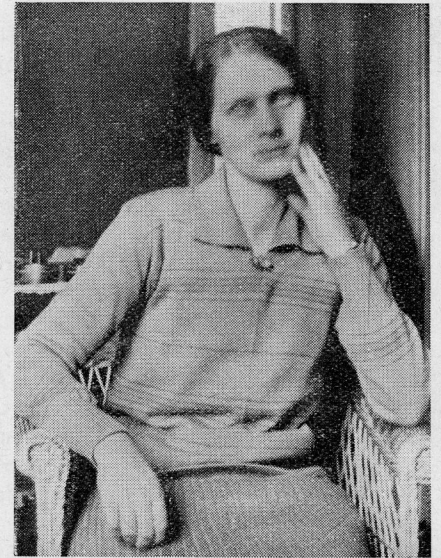
FRILUFTSLEKAR FRÅN NÄÄS, av *O. H. Walldén*, pris 2: —.

GYMNASTIK MED LEK OCH IDROTT, inb. 6: 25.

Samtliga på Norstedt & Söners förlag, Stockholm. Erhålles genom bokhandeln.

Mitt Tryckeri
Långg. 23, Tel. 1060
Rekommenderas
John Nordén.

Brustna länkar.

Åter har logen 159 Harmoni drabbats av en smärtsam förlust i det att str Anna Mossberg den 13 febr. avlidit.

Str Mossberg var född den 12 dec. 1893. Ingick i U. L. 152 Morgonrodnaden den 12 april 1902 och i logen 159 Harmoni den 17 dec. 1911.

Hon tillhörde vid sin bortgång både u. l. och grundlogen, där hon alltid nedlagt ett intresserat och verksamt arbete. Sålunda torde str Mossberg vara den som längst av alla tillhört u. l:s verkställande kommité, hon tillhörde nämligen denna ifrån någon gång strax fyllda 15 år till dess hon av sjukdom hindrades deltaga.

I sitt arbete för logen Harmoni torde helt säkert många av logens medlemmar ihågkomma str Mossbergs insatser för logens framgång. Intresserad som hon var av sång, var det hon, som innan logen skaffat piano, ledde sången. Vidare har det väl knappast hänt att str Mossberg, då logen haft att följa någon avlidne medlem till graven saknats bland dem som samlats för att på ett värdigt sätt hedra den avlidne. Vid dessa tillfällen har det varit str M. som upptagit sången och lett densamma.

När nu str M. är borta kännes sorgen tun men hennes minne skall säkert leva länge bland ordenssyskonen.

Vile Du i frid!

Johan.

Bibliotek och studiecirklar!

Låt inbinda Edra
Böcker

hos

A. Ahlkvist Bokbinderi, Tel. 1948
Sundsvall.

Från D. St. L.

Jag har mig bekant, att det inom en del loger finnas s. k. sångkör, musik- och teatersammanslutningar, som nu vid senaste biblioteksrapporteringen icke rapporterats som cirkel. Jag vill nu emellertid meddela, att sammanslutningar av ovan nämnda slag numera räknas som cirkeltyp och kunna erhålla storlovens anslag, om de rapporteras som cirkel. Med vetskap om att ekonomien i de flesta fall för sådana sammanslutningar är allt annat än god blir säkerligen ett anslag till arbetsmateriel o. d. kärkommet.

Jag vill därför, där sådana sammanslutningar finnas och som tidigare icke rapporterats som cirkel, uppmana dessa att meddela mig där-om.

Broderligen **H. Lindqvist**,
Stavreviken.

Från D. S.

D. S.-exp. är flyttad till Långgatan 23.

Tel. 1060.

Hederlistan.

Femtio år som godtemplare kunde br E. A. Eriksson, Svartvik, fira den 3 mars i år. Anspråkslös som alltid har E. A. inte nämnt ett ord om händelsen. Av en tillfällighet fingo vi reda på det. Vi saluterar för den gamle, men ungdomlige hedersmannen!

— Även br E. Jakobsson, Hässjö, lär i dagarna ha fyllt 50 år som gt. Närmare uppgifter saknas. — Vi lyckönska!

Från Arbetsfältet.

U. I. Förgät mig ej i Vivstavarv hade den 13 febr. ett lyckat möte, som var besökt av ett 80-tal medlemmar. Programmet upptog ett anförande av br T. Lind, br Åke Lindén utförde musik och br Nils Erik Flämström deklamerade. Nio nya medl. ingingo i ungdomslogen. Vid förra mötet erhöles 10 medl.

Idrott. En bandymatch har spelats mellan ungdomslogerna Förgät mig ej och Framtidens lycka. Resultat: 6—1.

Ungdomslogen Vårsol i Västanå hade den 12 febr. skidtävlan. Stor tillslutning.

JAMES JÖNSSON.

Kung James rider Eriksgata.

Under ovanstående rubrik skriver Ordensbandet — östgötagodtemplarnas organ — om S. G. U:s förbundsordf., br James Jönssons resa i Östergyllen följande:

»Kung James har fullbordat inspektionen av sina östgötadomäner, allt tycks tillfredsställande. Från vår sida överallt entusiasm. Tack för eldhåg och tro, tack för flott propaganda för vår gemensamma stora sak!»

Skall manne kamrat James mötas av samma entusiasm i vår kalla nord? Då S. G. U. är erkänd som Ordens ungdomsorganisation skulle det då vara förmått att be om litet mindre kylighet när det gäller denna verksamhet? Vi ha visserligen många organisationer inom och utom facket, men har inte en ungdomsorganisation för I. O. G. T. ett existensberättigande?

Tänk på den saken, och infinn Eder till kamrat James Jönssons föreläsningar. För dessa ha uppgjorts följande plan:

Den 19 mars Sundsvall, i samband med distriktets årsmöte, som hålles på f. m. Kl. 7 e. m. samma dag anordnas S. G. U:s ärligen återkommande kamratmöte. Vid detta kommer förbundsordf. att medverka. Vidare blir det folkdansuppväsning av Värstaävd. folkdanslag, dramatisk uppläsning, sång, musik, lekar. Thé-suné. Alla godtemplare äro välkomna.

Den 20 mars kommer turen till Värstaavdelningen, den 21 mars Söråker och 22 mars Johannisberg.

Till kamratmötet i Sundsvall den 19 mars väntas besök av avd. i Sollefteå och Härnösand. Den förra har redan meddelat att den kommer.

Födelsedagar.

50 år fyllde den 23 febr. str Hilda Sundling, logen Stridshjälten.

50 år fyller den 30 mars br Axel Eriksson, en av logen Skönborgs aktivaste medlemmar.

40 år fyllde den 23 febr. br Konrad Karlsson, logen Böljan.

40 år fyllde den 28 febr. br Karl E. Sjöberg, logen Stridshjälten.

Två dagsresor i västerled.

Nu skall ingen tro att signaturen skall böka till en sådan där litterär reseskildring, som till jularna brukar utkomma i bokform. Visserligen var ju resan — åtminstone för undertecknad — makalös. Läger man tyngdpunkten på de två första stavelserna i »makalös», så är det ju alldeles riktigt att jag på resan västerut saknade detta attribut. Att jag sedan i Haverö blev rikligen välsignad, är ju en högst tacknämlig vederfarelse, men det ändrar emellertid ingenting »i sak».

Logen Ljusningsrandens femtioårsjubileum var makalöst. För första gången i mitt liv fick jag vara med på att två ordensmedlemmar erhöles vår Ordens utmärkelse för 50-årigt medlemskap. Jag förmodar att redaktören redan har skrivit om det.

Jubileumsmötet präglades av god stämning, som det brukar heta. Tal, sång och musik avlöste varandra. K. T. föredrog en flott skriven historik — en kulturskildring så god som någon annan.

Till mötet hade många ordenssyskon från närliggande loger mött upp. Logerna Vallens framtid och Pingstliljan slogo rekordet ifråga om antalet besökande. Men den lilla logen i Nybo ville heller inte vara sämre. Det var ju endast Framtidsminnet som saknades, men de ha lång väg till Kölsillre. L. D. för de tre besökande logerna voro med. Vi saknade emellertid den gamla, men alltid unge Gustaf A. Strand, en gammal bekant från distriktlogens möten. Vi väntade honom vid avtalet ställe, men han blev osynlig. Vi hade också velat träffa Östavallsgodtemplarna.

Gamle veteranen Nyström talade om »murkna stubbar», som »så länge det finns någon kärna i dem skall de ligga i». Man fick den uppfattningen av mötet att godtemplarne i Haverö tror på sin uppgift. Det är inte alla våra medlemmar som gör det. Tyvärr. Att resa flera mil till mötet, som de besökande nu hade gjort, visar att det finns intresse för vår sak.

K. I. U. br C. H. Lundin berättade för signaturen om ungdomslogernas arbete. Här som nästan överallt går det med fulla segel.

En sådan härlig dag bland godtemplare, som har »det», det behöver man sannerligen inte ångra. Hälsningar till haverögodtemplarna och tack för den makalöst trevliga samvaron under hastigt flyende timmar!

Det var afton och natt den gången.

Den andra resan till västerled företogs söndagen därpå till Johannisberg.

På ditresan gästade vi först logen Stödjepelaren, som hade ordnat med ett festligt mottagande på Vestmans pensjonat. I detta gamla stabila godtemplarfäste är det f. n. inte riktigt den rätta fläkten. Man har kommit i en vågdal, vilket i flesta fall är oundvikligt. Så i det fallet är inte Stöde makalöst.

Med de bästa förhoppningar om ett åter begynnande framgångsrikt arbete för logen Stödjepelaren, som sannerligen inte saknar förmågor i alla valörer, ställdes kosan till Ljungaverk, där D. R. skulle våldgästas. Vilket skedde.

Så var det tid att infinna sig till mötet med logen Riddar Huss, som nu skulle fira sitt 50-årsjubileum. Även detta torde red. ha skildrat.

Här liksom på många andra håll mötte oss glada underrättelser. Logens systor hade sytt hundratalet regalior. Br Tranberg, med hjälp av str Hulda Nilsson och ett sitt biträde, hade åstadkommit tvenne ordensflaggor, som överlämnades till ungdoms- och grundlogen. Bravo.

En av grundlogens gamla stöttepinnar och allt i allo, br Gustaf Nilsson, numera bosatt i Borås, hade logen inbjudit till sitt möte. Den långa resan bekostade logen. Mathållningen behövde logen inte tänka på, sade br Tranberg, ty br Nilsson har så många vänner, som vilja se honom hos sig.

Vi skall inte referera. Det vare nog sagt att mötet blev en värdig manifestation av logen Riddar Huss godtemplargärning.

För övrigt skall vi bara nämna, att logen Fränsta kämpa hade sänt en deputation — br Bengt Persson var talesmannen. Kretsrådet var representerat. Först kl. 12 på natten avslöts mötet av D. T. Och då hade det pågått sedan kl. 5 e. m.

Vår andra resa i västerled avslutades inte förrän fram på morgonsidan. Då D. T. skulle på uppbörd.

Torpsborna hälsas av resenärerna!

Jon på Hillsta.

Brustna länkar.

BR J. B. NILSSON.

En av logen 2058 Vivans i Vivstavarv, Medelpads distrikt, äldre och aktivaste medl., Bernhard Nilsson, avled den 7 febr. å Radiumhemmet, Stockholm.

Vad br N. betytt för logen särskilt under perioden 1920 till hans frånfälle kan endast fullt uppskattas av dem som varit aktiva i arbetet med honom. När alla andra mistat hoppet om bättre tider, då var hans optimism och framåtanda det som gav nytt liv. De senaste åren var br Nilsson L. U. Denna syssla skötte han på ett sätt som få. Ungdomen hade i honom en säker förespråkare. Han krävde ofta, att de skulle vara med i arbetet på allvar, men alltid på ett sätt som enade och band samman. Ute i sin vardagliga verksamhet var han den stridsglade kämpen för våra idéer.

Jordfästningen ägde rum i Timrå kyrka söndagen den 19 febr. Företrädd av logen med standar och fana fördes kistan till kyrkan, där jordfästningen förrättades av komm. Sundberg. Logens sångkör sjöng från läktaren före och efter ceremonien. Vid graven talade ett flertal bl. a. från logen, fackföreningen, verkstadsklubben. Kransar och blommor förekommo i mängder.

E. O.

Från Reformatorombudet.

Till alla L. D. har utsänts ett brevkort, som skall ifyllas och åter-sändas. Det gäller Ref. spridning samt uppgift å ordf. i logernas Ref. kommitté.

De L. D., som ännu icke insänt begärda uppgifter, torde snarast göra detta.

Broderligen A. Nordin,
Tunadal, Sundsvall.

Atelier Holmer

Tel. 2998. — Storgatan 18.

All modern fotografering, förstoringar och gruppfoto-fotograferingar utföres.

mer än praktiska kunskaper ge bättre framtid

Man måste kunna mer än den praktiska sidan av sitt yrke för att komma fram här i världen. Teoretiska kunskaper komplettera de praktiska — bättre framtid blir resultatet. I våra tekniska kurser per korrespondens lämnas värdefull personlig handledning.

kooperativa

studieavdelningen

Saltsjöbaden

Sänd i öppet kuvert frank. med 5-öres frim.

Till Kooperativa förbundet, Studieavdelningen, Saltsjöbaden.

Sänd mig gratis prospekt för det yrke eller ämne, under vilket jag ritat en linje.

Elektr. ingenjör	Gjutmästare
Elektr. installatör	Smidesmästare
Elektr. verkmästare	Ångmaskinist
Flekr. maskinist	Byggmästare
Elektr. montör	Byggnadstekniker
Mekanisk ingenjör	Byggnadsritare
Mek. verkmäst.	Byggn. verkmästare

Namn

Adress

Picot, Hålsöm, Stoppning

utföres fort, väl och billigt.

Plisseringar

emottagas.

Rt. 1944 Nordbergs Rt. 1944.

Blomsterhandeln

Kyrkogatan 14. (Hotell Knaust).
Telefon 1517. Bostaden 1230.

Nya Begravningsbyrån

Linnéa Ljusberg

Rådhusgatan 9. (K. F. U. M:s hus).
Telefon 1230.

Allt blir som nytt

efter kemisk tvätt och pressning hos

Dagmar Sattz & Son.

Storgatan 54. Tel. 4870 (f. d. Slakteri-bölaget).

Order från landsorten exp.